SEMNAL DE ALARMA

Iar rugurile ard

Zilele acestea am avut ocazia să călătoresc pe ruta Rîbnița—Tiraspol. Odată eșiți din Rîbnița, ne-am și pomenit în îmbrățișarea livezilor. Dar, straniu lucru, toate erau învăluite de fum: oamenii, după ce curățiseră copacii, și-au luat crengile groase acasă, iar celor subțiri le-au dat foc. La marginea drumului, firește.

Oare nu-i de ajuns cît de mult impurifică aerul în această regiune fabricile de ciment din Rezina și Rîbnița, uzina metalurgică, o vărărie și alte întreprinderi? Mai trebuiau arse fără folos și aceste cantități uriașe de crengi? Mult mai rațional ar fi dacă ramurile tăiate ar fi duse acasă unor bătrîni sau invalizi, pentru care gest ei ar fi mulțămit conducătorilor respectivi. Dar nimeni nu s-a gîndit la o atare binefacere. Și hai să le ardă. Fără bătaie de cap.

Astăzi, însă, s-ar putea întreprinde acțiuni mai utile: cîteva gospodării agricole, cooperîndu-și eforturile, ar putea construi un atelier de presare a acestor deșeuri în brichete, pe care le-ar realiza cu mare avantaj. Numai că și în această chestiune ar trebui să-și spună mai întîi cuvîntul savanții și constructorii noștri de mașini și să pună la dispoziția agricultorilor dispozitivele respective.

Dar acum, însă, rugurile ard zi și noapte.

I. NEGURĂ,
corespondent voluntar din satul Echimăuți, raionul Rezina.